COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.7.2020
COM(2020) 342 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea și importul bunurilor culturale

Cuprins

1. INTRODUCERE 2
2. OBIECTIVE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE 3
3. STRUCTURA PROIECTULUI ŞI ABORDAREA PLANIFICĂRII 4
4. IMAGINE DE ANSAMBLU A PROGRESELOR ÎNREGISTRATE 5
5. RISCURI DE ÎNTÂRZIERI 8
6. CONCLUZII 9
Anexa I: Planificare strategică multianuală 10
Anexa II: Principalele etape ale proiectului și calendarul obiectivelor esențiale de etapă 12

1. INTRODUCERE

Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea și importul bunurilor culturale[1] (denumit în continuare „regulamentul”) urmărește să prevină comerțul ilicit cu bunuri culturale, în special atunci când contribuie la finanțarea activităților teroriste, precum și să interzică importul pe teritoriul vamal al Uniunii al bunurilor culturale exportate ilegal din țări terțe.

Regulamentul condiționează importul anumitor bunuri culturale, considerate a fi patrimoniu aflat în mare pericol, de prezentarea licențelor de import și importul altor bunuri, care sunt considerate mai puțin amenințate, de prezentarea declarațiilor importatorilor, asigurându-se că acestea fac obiectul unor controale uniforme atunci când sunt importate în Uniune. Mai mult decât atât, este interzisă introducerea fizică pe teritoriul Uniunii, de exemplu, prin tranzit, a bunurilor culturale care au fost îndepărtate de pe teritoriul țării terțe în care au fost create sau descoperite, într-un mod care îi încalcă legile și reglementările (așa-numita „regulă a interdicției generale”).

Domeniul de aplicare material al regulamentului este inspirat din Convenția UNESCO din 1970[2] și definit în anexă, enumerând categoriile de bunuri culturale care intră sub incidența regulii interdicției generale (partea A) și categoriile care fac obiectul licențelor de import (partea B) și, respectiv, al declarațiilor importatorilor (partea C).

Propunerea inițială a Comisiei prevedea posibilitatea – fără a indica un termen specific – de creare a unui sistem electronic, menit să faciliteze cooperarea administrativă între autoritățile statelor membre responsabile cu punerea în aplicare a regulamentului. Cu toate acestea, în urma solicitării formulate de Parlamentul European și Consiliu în timpul negocierilor de adoptare, a fost introdusă în regulament obligația Comisiei de a institui un sistem electronic centralizat într-un anumit interval de timp.

Sistemul electronic centralizat urmează să intre în funcțiune în termen de cel mult șase ani de la data intrării în vigoare a regulamentului (28.6.2019), și anume cel târziu la 28 iunie 2025. În plus, sistemul nu va servi doar ca mijloc de stocare și schimb de informații între administrațiile statelor membre, ci și pentru îndeplinirea formalităților de către operatori, și anume transmiterea cererilor de licențe de import către autoritățile competente ale statelor membre și eliberarea acestor licențe, precum și transmiterea declarațiilor importatorilor către autoritățile vamale.

În plus, dezvoltarea și funcționarea sistemului electronic centralizat pentru importul bunurilor culturale (denumit în continuare „sistemul ICG”) se află în strânsă legătură cu o altă inițiativă majoră a Comisiei în domeniul vamal: Sistemul de ghișeu unic al UE pentru vămi: schimbul de certificate (UE-CSW CERTEX)[3].

Sistemul UE-CSW CERTEX are drept scop interconectarea sistemelor centralizate ale UE pentru formalitățile nevamale ale Uniunii, cu sistemele vamale naționale, pentru a permite schimbul digital de documente justificative, rezultate ale controalelor și rezultate ale procedurilor vamale și nevamale. Operatorii vor beneficia de acest mecanism prin faptul că nu trebuie să dispună de copii fizice ale documentelor, iar autoritățile competente nu vor fi nevoite să se ocupe de verificarea autenticității declarațiilor importatorului și a licențelor de import.

---

[1] JO L 151, 7.6.2019, p. 1-14.

[2] Convenția UNESCO privind mijloacele de interzicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate culturală, semnată la Paris în 1970.

[3] https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs/eu-single-window-environment-for-customs_en.

Pentru a atinge aceste obiective, regulamentul prevede obligația Comisiei Europene de a stabili, prin intermediul unor dispoziții de punere în aplicare, modalitățile de punere în funcțiune, operare și întreținere a sistemului electronic centralizat ICG, precum și modalitățile detaliate de depunere, prelucrare, stocare și schimb de informații între autoritățile statelor membre prin intermediul sistemului electronic în cauză.

În pofida faptului că proiectul a înregistrat progrese pe mai multe niveluri în același timp, acesta poate fi divizat la nivel figurativ în trei etape:

- **Etapa 1 – Conceptualizare:** în această etapă, Comisia trebuie să analizeze modul în care va funcționa sistemul ICG și să stabilească modalitățile detaliate de depunere, prelucrare și stocare a informațiilor între autoritățile statelor membre. Ca urmare a acestei etape, Comisia va elabora un act de punere în aplicare și un set paralel de documente tehnice detaliate în tabelul 1 (a se vedea anexa I);
- **Etapa 2 – Dezvoltarea sistemului:** în conformitate cu dispozițiile actului de punere în aplicare și cu documentele tehnice care descriu cerințele sistemului, Comisia trebuie să elaboreze specificații tehnice detaliate ale sistemului, să dezvolte sistemul ICG și legătura acestuia cu Sistemul de ghișeu unic al UE pentru vămi: schimbul de certificate (UE-CSW CERTEX);
- **Etapa 3 – Punere în funcțiune și operațiuni:** această ultimă etapă constă în punerea în funcțiune și testarea sistemului ICG, inclusiv a activităților de formare specifice în fiecare stat membru, pentru a asigura faptul că, până la 28 iunie 2025, operatorii și autoritățile competente au capacitatea și dispun de o bună pregătire în ceea ce privește utilizarea sistemului. Această etapă va fi urmată de o perioadă de întreținere ulterioară de șase luni, în cadrul căreia sistemul va fi perfecționat pentru a veni în întâmpinarea oricărei necesități operaționale care ar putea rezulta numai după ce un sistem informatic devine obligatoriu, precum și pentru a asigura buna desfășurare a operațiunilor.

Regulamentul prevede că, până la 28 iunie 2020 și, ulterior, la fiecare 12 luni, până când sistemul electronic devine operațional, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare corespunzătoare și instituirea sistemului electronic.

Acest prim raport anual privind progresele înregistrate se axează în principal pe etapa 1 și descrie evoluțiile din primul an de la intrarea în vigoare a regulamentului. **Acesta analizează progresele realizate, evidențiind, de asemenea, obiectivele care trebuie îndeplinite, structura proiectului și abordarea planificării. Pe această bază, subliniază riscurile pentru eventualele întârzieri, precum și măsurile de atenuare preconizate.**

Evaluarea globală a progreselor înregistrate este prezentată pe scurt în secțiunea „Concluzii” din prezentul raport.

2. OBIECTIVE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE

Sistemul electronic trebuie să intre în funcțiune cel târziu la 28 iunie 2025, deoarece, de la data respectivă, toți operatorii vor avea obligația de a obține licențe de import sau de a transmite declarații ale importatorilor prin intermediul respectivului sistem electronic, pentru ca aceștia să poată importa[4] bunuri culturale în mod legal în Uniune.

[4] Plasarea mărfurilor sub următoarele regimuri vamale este definită ca „import” în regulament: punerea în liberă circulație; depozitarea în antrepozite vamale sau în zone libere; importul temporar; destinația finală, inclusiv perfecționarea activă.

Regulamentul a intrat în vigoare la 28 iunie 2019 și a stabilit termenul final de 28 iunie 2021 pentru adoptarea, în conformitate cu procedura de examinare, a dispozițiilor de punere în aplicare care stabilesc normele detaliate referitoare la sistemul electronic.

În urma adoptării dispozițiilor de punere în aplicare, etapa de dezvoltare a sistemului electronic va dura aproximativ doi ani, la sfârșitul căreia va începe a treia etapă, în cursul căreia sistemul ICG va fi interconectat la sistemul UE-CSW CERTEX, pentru a permite schimbul de documente cu sistemele vamale ale statelor membre. Se vor organiza sesiuni de formare pentru familiarizarea administrațiilor cu funcționalitățile de natură operațională ale sistemelor.

Alături de alte activități ale Comisiei în domeniul vamal, proiectul privind importul bunurilor culturale este, de asemenea, planificat în detaliu în cadrul revizuirii din 2019 a planului strategic multianual pentru sistemele electronice vamale[5] (PSM-V rev. 2019). PSM-V este un instrument de gestionare și de planificare, bazat pe legislația existentă sau pe acordurile internaționale, fiind elaborat de Comisie în parteneriat cu statele membre în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia privind sistemele vamale electronice[6]. Anexa I la prezentul raport conține un extras din planificarea proiectului privind importul bunurilor culturale, prevăzută în revizuirea din 2019 a PSM-V.

O parte a proiectului privind importul bunurilor culturale este elaborată, de asemenea, în cadrul Sistemului de ghișeu unic al UE pentru vămi (revizuirea din 2019 a PSM-V Fișa 1.13), în care UE-CSW CERTEX este sistemul IT cheie. În anexa I la prezentul raport este prevăzut un extras al planificării UE-CSW CERTEX din PSM-V Fișa 1.13.

În fapt, importul bunurilor culturale implică o cooperare strânsă între autoritățile naționale competente care eliberează licențele de import și autoritățile vamale, care au nevoie de aceste licențe în scopul vămuirii bunurilor culturale la frontieră. Comisia a efectuat (încă din primul trimestru al anului 2017) o analiză preliminară privind posibila interconectare dintre sistemul ICG și vamă. Această analiză a fundamentat lucrările inițiale pentru etapa conceptuală a sistemului ICG și înregistrează progrese în paralel cu obiectivele de etapă prezentate în detaliu în tabelul 1 (a se vedea anexa I).

3. STRUCTURA PROIECTULUI ȘI ABORDAREA PLANIFICĂRII

Structura proiectului are la bază metodologia prevăzută în revizuirea din 2019 a PSM-V și în anexele la aceasta, inclusiv Sistemul de guvernanță[7], Politica UE în domeniul vamal privind procedura de modelare a proceselor economice[8] și Strategia informatică[9]. O foaie de parcurs cuprinzătoare, incluzând principalele etape ale proiectului și obiectivele esențiale de etapă, este prezentată în detaliu în anexa II.

Etapa 1 – Conceptualizare:

Activitatea de dezvoltare a sistemelor informatice presupune mai multe etape. În primul rând, se elaborează o analiză a rentabilității, care furnizează explicații privind justificarea proiectului și definește cerințele bugetare. De regulă, analiza rentabilității ar include contextul economic, descrierea problemei, descrierea și sfera de aplicare a proiectului, soluțiile alternative posibile, costurile și calendarul.

[5] A se vedea https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs_en.
[6] Decizia nr. 70/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind crearea unui mediu informatizat pentru vamă și comerț, JO L 23, 2008, p. 21.
[7] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex3_en.pdf.
[8] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex4_en.pdf.
[9] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex5_en.pdf.

În continuare, se elaborează un document strategic, care furnizează informații mai detaliate referitoare la definirea proiectului în ceea ce privește structura, costurile, intervalul de timp și riscurile, precum și informații privind obiectivele de etapă, rezultatele și organizarea proiectului. Ulterior, pentru a permite o înțelegere și o analiză comune, se utilizează modelarea proceselor economice (*business process modelling* – BPM), practica prin care procesele economice din legislație sunt reprezentate grafic în fluxuri de proces sau modele de proces și care este utilizată pentru a contribui la elaborarea specificațiilor funcționale ale sistemelor.

Etapa 2 – Dezvoltarea sistemului:

În continuare, sunt elaborate specificațiile tehnice care identifică mai în detaliu modul în care va fi construit sistemul, structura care va fi utilizată, mesajele care vor fi transmise de operatorii economici, interfețele cu alte sisteme, planurile de testare etc.

Odată ce proiectul sistemului este pregătit din perspectivă conceptuală, iar rezultatele enumerate în tabelul 1, la obiectivele de etapă 1 și 3 (a se vedea anexa I) sunt obținute, este inițiată o activitate mai aprofundată și sunt avute în vedere mai multe aspecte de natură tehnică în specificațiile privind aplicația și serviciul și în specificațiile tehnice ale sistemului, reprezentând evoluția naturală a rezultatelor obținute în etapele de analiză a proceselor de lucru și de demarare a proiectului.

Etapa 3 – Punere în funcțiune și operațiuni:

În cele din urmă, este inițiată etapa efectivă de dezvoltare a tehnologiei informației (etapa de construcție), care este urmată de o etapă de tranziție, în cadrul căreia primele versiuni ale sistemului sunt lansate treptat către diverse grupuri de utilizatori și se efectuează teste. În paralel cu acțiunile de lansare și testare au loc și activitățile de formare și comunicare privind funcționarea sistemului.

În cazul sistemului electronic pentru importul de bunuri culturale (ICG), nu este prevăzută integrarea serviciului respectiv în sistemele naționale de acordare a licențelor pentru bunuri culturale existente în unele state membre, și nici punerea tehnică în aplicare la nivel național, dat fiind faptul că sistemul ICG va fi gestionat la nivel central de către Comisie. Operatorii și autoritățile competente deopotrivă vor putea accesa și utiliza sistemul prin intermediul interfeței grafice cu utilizatorul (GUI) furnizată de Comisie.

Din punct de vedere politic, această alegere este considerată cea mai potrivită soluție, având în vedere complexitatea bunurilor culturale care fac obiectul schimburilor comerciale. În fapt, sistemele vamale ca atare nu sunt dotate în mod corespunzător pentru a permite o descriere completă și detaliată a fiecărui element al patrimoniului cultural care, în majoritatea cazurilor, este unic în sine.

Pe de altă parte, sistemul ICG va fi interconectat cu administrațiile vamale ale statelor membre prin intermediul UE-CSW CERTEX, în scopul de a permite efectuarea controalelor vamale automate asupra documentelor emise pentru importul bunurilor culturale. Această activitate va implica efectuarea testelor de conformitate.

4. IMAGINE DE ANSAMBLU A PROGRESELOR ÎNREGISTRATE

Consultări și discuții

În prima etapă, Comisia pregătește adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare pentru instituirea sistemului electronic. Pentru a obține o perspectivă mai bună din punct de vedere al aplicării practice, aceasta se consultă în permanență în materie de opțiuni strategice cu delegații statelor membre în cadrul grupului de experți pe probleme vamale referitoare la bunurile culturale.

Grupul de experți este un forum de discuții privind aspecte legate de punerea în aplicare a

legislației Uniunii referitoare la bunurile culturale care aparțin domeniului vamal și, în special, a regulamentului privind exportul bunurilor culturale[10], care conține un set de norme ce prevăd, de asemenea, un sistem de acordare a licențelor – la export – care este în vigoare din 1993[11].

Comisia aduce la cunoștința asociațiilor de pe piața obiectelor de artă progresele înregistrate cu fiecare ocazie, ascultă și ia în considerare preocupările exprimate de acestea, în vederea asigurării faptului că punerea practică în aplicare a regulamentului este adaptată în mod corespunzător la realitățile pieței.

Pe măsură ce procesul de elaborare a actului de punere în aplicare avansează, Comisia va desfășura consultările finale cu Comitetul instituit prin Regulamentul (CE) 2019/880, întrucât acesta ar fi organismul care votează în ultimă instanță asupra actului de punere în aplicare.

[10] Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (JO L 39, 10.2.2009, p. 1-7).

[11] Înainte de crearea grupurilor de experți în sensul Tratatului de la Lisabona, aceleași discuții au avut loc în cadrul Comitetului instituit prin Regulamentul (CE) nr. 116/2009. Membrii grupului de experți sunt în principal aceleași autorități care se reunesc în cadrul comitetului în cauză.

În paralel, Comisia a creat un „Grup de proiect în cadrul programului Vamă 2020 privind importul bunurilor culturale” („PGICG”), care servește drept platformă de discuții și reunește experți din cadrul administrațiilor vamale naționale și al autorităților (culturale) competente, cu experiență în ceea ce privește îndeplinirea formalităților de acordare a licențelor în materie de patrimoniu, în special digital, pentru a oferi sprijin în elaborarea actului de punere în aplicare, în definirea parametrilor și în elaborarea criteriilor pentru specificațiile funcționale ale sistemului.

Grupul de proiect este format din 18 delegați din 11 state membre (AT, BE, BG, ES, LV, PT, RO, DE, NL, IT, FR) și, până în prezent, s-a reunit de șase ori.

În mod specific, grupul de proiect oferă sprijin și expertiză în ceea ce privește:

(a) Elaborarea și perfecționarea progresivă a actului de punere în aplicare în ceea ce privește crearea unui sistem electronic centralizat;
(b) Dezvoltarea funcționalităților sistemului în vederea creării unui sistem electronic interoperabil de acordare a licențelor la nivelul UE, în scopul de a garanta că importul bunurilor culturale face obiectul unor controale uniforme la intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii;
(c) Modalitățile tehnice de punere în funcțiune și întreținere a sistemului electronic centralizat, precum și modalitățile detaliate de depunere, prelucrare, stocare și schimb de informații între autoritățile naționale;
(d) Rolurile și responsabilitățile actorilor implicați în prelucrarea procedurilor de acordare a licențelor de import pentru bunurile culturale;
(e) Crearea modelului electronic standard pentru licența de import și elaborarea formatului declarației importatorului;
(f) Modalitățile procedurale de depunere și prelucrare a cererii de eliberare a licenței de import și înregistrare a declarației importatorului;
(g) Consultări cu privire la analiza rentabilității în vederea dezvoltării ulterioare a sistemului.

Provocări în materie de proiectare

Au fost întâmpinate o serie de provocări în contextul proiectării structurii sistemului electronic. Una dintre acestea vizează cea mai bună modalitate pentru solicitanți (de licențe de import) și declaranți (pentru declarațiile importatorilor) de a descrie un bun cultural, având în vedere natura specifică și unică a produsului, care o distinge de mărfurile obișnuite ce pot fi descrise în mod exhaustiv prin codurile tarifare din nomenclatura comună. Bunurile culturale care intră sub incidența regulamentului nu sunt produse fabricate în serie, iar crearea și originea lor istorică sunt atestate de secole, dacă nu chiar milenii.

Acesta este motivul pentru care setul de date standard care trebuie furnizat de operatori va fi necesar să fie adaptat în mod special pentru a permite, pe de o parte, identificarea adecvată a obiectelor în scopul obținerii licențelor și declarațiilor electronice și, pe de altă parte, pentru a ține seama de realitatea pieței și de dificultatea de a obține, în anumite cazuri, toate informațiile de origine solicitate. Comisia, în colaborare cu grupul de proiect, depune eforturi pentru a defini aceste date de bază.

O altă provocare identificată este reprezentată de proiectarea în acest cadru digital a etapelor de acordare a licențelor de import pe parcursul duratei de viață, astfel încât toate situațiile posibile și nevoile solicitanților și ale autorităților competente să fie anticipate, iar procedurile și dispozițiile de punere în aplicare corespunzătoare să nu devină excesiv de complicate și să fie ușor de utilizat, în special în cazul solicitanților care vor importa bunuri culturale doar în mod ocazional și care nu sunt profesioniști ai pieței obiectelor de artă.

O a treia chestiune care se impune a fi avută în vedere este compatibilitatea cu procedurile și

practicile administrative naționale existente, întrucât toate statele membre au pus în aplicare, începând cu 1993, legislația Uniunii privind autorizarea exportului bunurilor culturale ale Uniunii, care prevede, de asemenea, un sistem de acordare a licențelor. Deși aceste licențe de export trebuie să fie în continuare eliberate pe suport de hârtie, un număr semnificativ de state membre au dezvoltat mijloace electronice pentru prelucrarea cererilor. În fapt, experiența anumitor state membre în ceea ce privește sistemul licențelor de export și controalele privind comerțul cu bunuri culturale în general a fost deosebit de utilă în sensul analizării cerințelor privind sistemul electronic de import.

În procesul de proiectare a structurii sistemului electronic pentru importul bunurilor culturale se are în vedere ca, în viitor, același sistem să fie scalabil pentru a permite digitalizarea și eliberarea electronică a licențelor de export, cu condiția ca resursele umane și financiare care se impun să fie puse la dispoziție.

Considerații și funcționalități de natură operațională

Întrucât grupul de proiect este alcătuit atât din reprezentanți ai autorităților vamale, cât și ai autorităților culturale cu experiență în domeniul bunurilor culturale, acesta a contribuit în mod activ prin analizarea și discutarea propunerilor din partea Comisiei, precum și prin furnizarea statisticilor/informațiilor cu privire la modul în care sunt concepute procedurile care implică bunuri culturale la nivel național.

În special, grupul de proiect a furnizat informații utile pentru estimarea numărului licențelor de import pe care sistemul ICG le-ar putea gestiona în fiecare an, precum și valoarea medie estimată per licență; în 2019, numărul licențelor estimate pare să se ridice la 49 610, cu o valoare medie totală de 29,4 miliarde EUR, limitată la cele 11 state membre care au participat la grupul de proiect.

În plus, grupul de proiect lucrează la un document general cu întrebări frecvente (FAQ), pentru a contribui la procesul de comunicare ulterior și a anticipa potențialele obstacole și lacune în ceea ce privește dezvoltarea sistemului ICG.

În sfârșit, grupul de proiect revizuiește în mod constant și furnizează feedback în raport cu setul de date și modelările proceselor economice realizate pentru sistem și pentru abordările inovatoare în ceea ce privește descrierea bunurilor culturale prin intermediul recunoașterii imaginilor și a inteligenței artificiale.

5. RISCURI DE ÎNTÂRZIERI

Rezumatul proiectului

Comisia este însărcinată să dezvolte un sistem electronic centralizat de acordare a licențelor și să îl conecteze ca interfață cu autoritățile vamale naționale în termen de șase ani de la intrarea în vigoare a regulamentului. Această inițiativă presupune două posturi de administrator (AD) în cadrul DG TAXUD, astfel cum se prevede în fișa financiară legislativă relevantă.

Denumirea și descrierea riscului

Furnizarea sistemului ICG depinde de aprobarea de către statele membre și de către Parlamentul European a unei finanțări adecvate pentru programul de acțiune în domeniul vamal, care va fi succesorul programului Vamă 2020 în următorul cadru financiar multianual (CFM), precum și de alocarea de resurse în cadrul DG TAXUD, ținând seama de diversele priorități ale direcției generale respective.

Risc 1 – Alocarea personalului

Propunerea inițială a Comisiei nu prevedea crearea unui sistem informatic. Prin urmare, resursele nu au fost alocate în mod corespunzător. Cu toate acestea, în contextul negocierilor și la cererea colegiuitorilor, crearea sistemului ICG a fost inclusă în regulament, ceea ce a

necesitat resurse suplimentare, neprevăzute la momentul respectiv. Necesitățile acestui proiect pe șase ani în ceea ce privește personalul de dezvoltare IT din cadrul DG TAXUD au fost estimate în contextul trilogurilor politice finale din decembrie 2018, și anume două posturi de administrator cu normă întreagă. În ciuda acestui fapt, pe baza disponibilităților financiare provenite din actualul cadru financiar multianual (CFM), un singur agent contractual a putut fi alocat, începând cu sfârșitul lunii septembrie 2019.

Mai mult decât atât, complexitatea obiectivă a proiectului, cunoștințele specifice necesare în materie de politică și instrumentele tehnice utilizate pentru dezvoltarea sistemului ICG au făcut ca pregătirea și formarea unei resurse pentru a putea lucra la dosar să fie un proces extrem de îndelungat. Cu toate acestea, progresele în raport cu specificațiile funcționale ale proceselor de lucru și proiectarea sistemului înregistrează doar ușoare întârzieri.

Risc 2 – Disponibilitățile bugetare

Incertitudinea bugetară în contextul negocierilor privind noul cadru financiar multianual face ca înregistrarea progreselor să reprezinte o provocare. În funcție de rezultatul negocierilor privind CFM și în cel mai rău caz, fazele de dezvoltare și de lansare riscă să fie întrerupte sau întârziate în mod semnificativ, iar termenele legale pentru instituirea sistemului ICG riscă să fie imposibil de respectat.

Pe lângă riscurile identificate mai sus, criza în domeniul sănătății publice provocată de pandemia de COVID-19 afectează într-o anumită măsură capacitatea echipei de a atinge rezultatele și, în special, activitățile de proiect și reuniunile grupului de experți, precum și ale grupului de proiect cu statele membre. Printre altele, o reuniune a grupului de experți a fost anulată, ceea ce a avut un impact direct asupra evoluției lucrărilor grupului de proiect, iar următoarea sesiune a acestuia din urmă poate fi organizată doar la distanță și numai pentru o treime din durata prevăzută inițial. Mai mult decât atât, criza în domeniul sănătății publice a constrâns reprogramarea priorităților la nivelul statelor membre, limitând astfel capacitatea acestora de a contribui și de a furniza feedback la dosar. Acest impact va depinde de durata crizei în domeniul sănătății publice.

Acțiuni de atenuare

Riscurile au fost documentate în cadrul DG TAXUD. Un post de administrator (AD) a fost alocat temporar (2 ani).

6. CONCLUZII

Acest prim raport intermediar al Comisiei privind dezvoltarea unui sistem electronic centralizat pentru importul bunurilor culturale (ICG) înregistrează acțiunile întreprinse până în prezent, și anume,

(a) continuarea pregătirilor vizând adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare necesare;
(b) consultarea cu statele membre prin intermediul grupului de experți pe probleme vamale referitoare la bunurile culturale, precum și prin intermediul grupului de proiect creat special în acest sens pentru importul bunurilor culturale.

Printre posibilele riscuri de întârziere a furnizării sistemului ICG până la termenul stabilit de 28 iunie 2025, Comisia a identificat, până în prezent, incertitudinea cu privire la personalul alocat proiectului, dat fiind că acest lucru depinde de disponibilitățile bugetare curente, prioritățile generale de dezvoltare IT în domeniul vamal[12] și alocarea viitoare în următorul CFM.

[12] De exemplu, exercițiul de digitalizare a Codului vamal al Uniunii (CVU).

ANEXA I: PLANIFICARE STRATEGICĂ MULTIANUALĂ

PSM-V asigură o gestionare eficace și coerentă a proiectelor informatice prin stabilirea atât a unui cadru strategic, cât și a unor obiective de etapă. Acesta este, în cele din urmă, aprobat de statele membre în cadrul grupului responsabil cu politica vamală (CPG), pe baza asistenței de specialitate furnizate de grupul de coordonare privind vama electronică (ECCG) și pe baza consultărilor cu comunitatea comercială prin intermediul grupului de contact pentru comerț (TCG).

Planificarea sistemului electronic a fost discutată și aprobată de statele membre și este descrisă în detaliu în revizuirea din 2019 a PSM-V, Fișa 1.18.

Tabelul 1 de mai jos prezintă un extras din planificarea proiectului privind importul bunurilor culturale, din revizuirea din 2019 a PSM-V, Fișa 1.18.

Tabelul 1 – Extras din revizuirea din 2019 a PSM-V, Fișa 1.18		
	Obiective de etapă	*Data estimată a finalizării*
1	**Analiza proceselor de lucru și modelarea proceselor economice**	
	- Document privind analiza rentabilității	T4 2020
	- Nivelul 3 (Cerințele utilizatorului BPM)	T1 2022
	- Nivelul 4 (Cerință funcțională BPM detaliat)	T1 2022
2	**Dispoziții legale**	
	- Dispoziții actuale adoptate*	T2 2019
	- Dispoziții viitoare adoptate**	T2 2021
3	**Etapa de demarare a proiectului**	
	- Document strategic	T2 2021
	- Decizie favorabilă	T2 2021
4	**Proiect TI**	
	- Specificații privind aplicația și serviciul	T2 2023
	- Specificații tehnice ale sistemului	T2 2023
	Etapa de construcție	
	- Punerea în aplicare a serviciilor la nivel central	T3 2024
	- Integrarea serviciilor în sistemele naționale	N/A
	- Punerea în aplicare la nivel național	N/A
	Etapa de tranziție	
	- Punere în funcțiune și lansare	T4 2024
	- Teste de conformitate	T2 2025
5	**Funcționare**	
	- Comisia, administrațiile statelor membre și comercianții	T2 2025
	- Țări terțe și comercianți din țări terțe (în cazul în care este necesar)	N/A
6	**Sprijin pentru punerea în aplicare (formare și comunicare)**	
	- Formare și comunicare dezvoltate la nivel central	T4 2024
	- Formare și comunicare la nivel național	T4 2024

*Dispozițiile actuale fac trimitere la Regulamentul (UE) 2019/880
**Dispozițiile viitoare fac trimitere la dispozițiile de punere în aplicare care urmează a fi adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880

Tabelul 2 prezintă un extras din proiectul UE-CSW CERTEX, cu accent pe componenta 2 a proiectului UE-CSW CERTEX, de interconectare cu sistemul ICG.

Tabelul 2 – Extras din revizuirea din 2019 a PSM-V, Fișa 1.13 – componenta 2 „UE-CSW CERTEX”		
	Obiective de etapă	*Data estimată a finalizării*
1	**Analiza proceselor de lucru și modelarea proceselor economice**	
	- Document privind analiza rentabilității	T1 2017
	- Anexa la analiza rentabilității	T2 2023
	- Nivelul 3 (Cerințele utilizatorului BPM)	T1 2024
	- Nivelul 4 (Cerință funcțională BPM detaliat)	T1 2024
2	**Dispoziții legale**	
	- Dispoziții actuale adoptate*	În vigoare
	- Dispoziții viitoare adoptate**	2021
3	**Etapa de demarare a proiectului**	
	- Document strategic	T3 2017
	- Anexa la documentul strategic	T3 2023
	- Decizie favorabilă	T3 2023
4	**Proiect TI**	
	- Specificații privind aplicația și serviciul	T2 2024
	- Specificații tehnice ale sistemului	T2 2024
	Etapa de construcție	
	- Punerea în aplicare a serviciilor la nivel central	T3 2024
	- Integrarea serviciilor în sistemele naționale	Începând cu T4 2024
	- Punerea în aplicare la nivel național	Începând cu T4 2024
	Etapa de tranziție	
	- Punere în funcțiune și lansare	T4 2024
	- Teste de conformitate	Începând cu T1 2025
5	**Funcționare**	
	- Comisia, administrațiile statelor membre și comercianții (NB: Aceasta este data operațiunilor pentru Comisie, statele membre vor efectua teste de conformitate începând cu T2 2020)	T2 2025
	- Țări terțe și comercianți din țări terțe (în cazul în care este necesar)	N/A
6	**Sprijin pentru punerea în aplicare (formare și comunicare)**	
	- Formare și comunicare dezvoltate la nivel central	N/A
	- Formare și comunicare la nivel național	N/A

*Dispozițiile actuale fac trimitere la Regulamentul (UE) 2019/880

**Dispozițiile viitoare fac trimitere la dispozițiile de punere în aplicare care urmează a fi adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880

ANEXA II: PRINCIPALELE ETAPE ALE PROIECTULUI ȘI CALENDARUL OBIECTIVELOR ESENȚIALE DE ETAPĂ

